

Bor

Vogter

Det er vogternes opgave at beskytte samfundet mod ydre og indre fjender. Vogterne beskytter også vismændene og sørger for, at deres bud bliver håndhævet.

Førstevogteren er vogternes øverstkommanderende.

Det er ikke tilladt for samfundets vogtere at have tætte familierelationer, herunder ægtefæller, i deres embedsperiode, idet deres maske er i en særlig udsat position.

Maskeforventninger

Vogtermasken er resolut, vred og barsk. Vogteren adlyder vismændenes bud uden spørgsmål, og arbejder for samfundets beståen, både indadtil og udadtil.

Arbejdermaskerne er underlagt vogternes autoritet.

Bor

Vogter, 28 år

Gruppen af barbarer er vagtsom, som de nærmer sig vogternes baghold. De bliver svære at knække. En fremskudt spejder falder nærmest over Bor, der ligger godt gemt. Et hårdt ryk med kniven over mandens strube sikrer hans tavshed. Ikke én unødvendig muskel rører sig i Bor, da han gør det. Barbarerne når så langt frem,

at Bor kunne løbe ud mellem dem. Han rører sig ikke. Først da Oth giver tegn, slår de til. Nu er barbarerne fanget uden at kunne undslippe. Bor eksploderer i mord og ubændig vrede.

Du tog din fars maske, den dag han døde, og du har været vogter siden. Ifølge din far, var det den eneste maske, en rigtig mand kan have. Han var aldrig i tvivl om, at du skulle efterfølge ham, og det gjorde du. Du kender ikke til andre masker, og du tror ikke, du kunne tænke dig at prøve dem. Der er så

Bor

mange ting, du ikke forstår, men at være vogter er du god til. Det siger Oth, førstevogteren, i hvert fald, og han bestemmer. Roa synes det også, og det er det vigtigste.

Når man er vogter, skal man gøre, som der bliver sagt, og det kan du forholde dig til. Der er også regler, der fortæller, hvornår man skal vaske tøj, gøre rent og have mad. I starten gjorde alle reglerne dig forvirret og vred, men så satte Roa dem op på en seddel på skabsdøren, og siden har dit liv aldrig været bedre. Når I er i felten, gælder der andre regler, men så hjælper Roa dig igennem.

Som vogter beskytter du det alt sammen. Det lærte din far dig, og du er stolt af at passe på det hele. Der er så mange forvirrende ting i verden, som du ikke kan hitte rede i, men når du er vogter, så ved du i det mindste, at du gør godt. Andre masker snakker om både gode og onde ting, og en hel del af dem hvis ikke alle, påstår, at noget godt kan være begge dele på samme tid. Du kan ikke rumme det i dit hoved, og derfor er det dejligt, at du kan være vogter. Det er nemlig godt. I gør gode ting, og derfor er I gode. Det er der ingen, der skal forsøge at gøre både godt og ondt. I slår de

onde barbarer ihjel, så de ikke kommer og ødelægger alt, og I passer på, at der ikke er nogen, der gør noget forkert. Det bedste i verden er at være vogter.

En gruppe masker står og slapper af. Bor kommer forbi og slutter sig til gruppen. Øjeblikkelig forstummer snakken. Bor kigger forventningsfuldt rundt på de forsamlede. En eller to begynder, og snart når samtalen op på det tidligere niveau. Bor blander sig ikke; han følger bare med. En vits får snart hele flokken til at knække sammen af grin. Undtagen Bor. Hans øjenbryn trækker sig sammen; munden følger med. Vitsmageren opdager først sin fejl, da Bor begynder at ruske ham som en kludedukke. Roa og de andre vogtere kommer styrtende for at stoppe Bor.

Du forstår det ikke, og det gør dig vred. Andre masker siger en hel masse, hvor deres mund siger en ting, men deres øjne og krop fortæller noget andet, og du kan ikke tyde det. Det får vreden til at vælde op i dig. Ubehersket. De skal bare stoppe. Sådan er det altid, når der er noget, du ikke forstår. Fjern det, så vreden kan gå væk igen. Vreden gør ondt, og du ville gerne

Bor

slippe for den, men den lurder altid. Og alle bliver ved med at prikke til den. Du vil gerne være venner med folk, men de bliver ved med at genere dig. Hvad har de imod dig?

Du ved det godt. Du er blevet fortalt det mange gange. Du er syg. Dine vredesudbrud kommer af din sygdom. Du ved ikke helt hvorfor, men den ubehagelige doktor insisterer på det, og far sagde det samme. Selv Roa siger, det er rigtigt, men at det skal jeg ikke bekymre mig om. Hun synes, jeg skal forblive, som jeg er.

Doktoren kigger op fra sin undersøgelse af Bor. "Ja, jeg tror ikke, der er nogen tvivl", siger hun til Lup, Bors far, "din søn lider af en mild form for Aspergers syndrom". "Hold op med alt det fagpladder. Hvad er der galt med ham?", spørger Lup vredt. Bor sidder bare og kigger rundt på de mange instrumenter, der er i lægeklubben. "Kort sagt, så er han blind overfor sociale relationer. Han er normalt begavet, og han kan også fungere i langt de fleste sammenhænge,, men han forstår ikke menneskelig interaktion. Til gengæld vil hans evne til at fokusere på en enkelt ting gøre ham god til, hvad end han vælger

at dygtiggøre sig indenfor. Sørg for, at han får en struktureret hverdag.", forklarer doktoren. Lup kigger et øjeblik intenst på doktoren, hvorefter han brummer: "Har du ikke nogen piller mod det? Kan det helbredes?". "Det er en neurologisk defekt, ikke en sygdom. Der findes ingen kur. Han er født sådan. Men jeg har nogle piller, der kan dæmpe noget af hans vrede", forklarer doktoren. Lup nikker resigneret. Bor får et af sine anfald og river alt på bordet ned.

Din far passede altid på dig, mens han levede. Du kunne stole på ham, og han generede dig aldrig. Det gjorde han til gengæld med din mor, Kea. Det var du ikke vild med, men på den anden side, så prøvede hun at få dig til ting, du ikke kunne hitte rede på. Det gjorde far aldrig. Du vidste aldrig, hvem du skulle støtte dig til, men det løste sig selv, for din mor forsvandt, da du var 8 år gammel. Du spurgte din far, hvor hun var henne, men han gav dig en på siden af hovedet uden at svare. Det var den eneste gang, han nogensinde gjorde det.

Du kunne også støtte dig op af din storesøster, Ki. Hun var altid frisk på at lege, og hun var ikke så kedelig, som mange af de andre

Bor

børn. Hun hjalp også mor med at lave mad og alt det der. Far passede på jer begge, selv da mor forsvandt. Det passede med, at du fik din hvide maske. Du var stolt over endelig at have fået en maske ligesom far. Du ville allerhelst have en i samme farve som hans, men han sagde, at kunne du først få, når du havde haft den hvide maske. Du var glad for, endelig at have en maske, ligesom alle andre. Det var en rar fornemmelse. Og så havde far også truet med, at hvis man ikke opførte sig ordentlig, så fik man ikke en maske. Dem, der ikke havde en maske, ville blive smidt ud til barbarerne. Du gyser ved tanken. Han sagde også, at hvis man ikke opførte sig ordentligt, når man havde masken på, blev den revet af en.

Både Ki og dig gjorde alt for, at I ikke skulle miste jeres maske. Ki mistede sin, nogle år efter mor rejste. Hun fik godt nok en anden, men den var ikke rød som fars, så du spekulerede på, om hun havde gjort noget, der var lidt slemt. Ligesom når far kun råbte af dig og ikke slog dig, fordi det kun var lidt forkert, det du havde gjort. Du kan dog ikke få det til at passe, for far snakkede aldrig med hende efter dengang. Det må have været

slemt. Nu har hun en brun maske ligesom alle andre. Måske har de alle sammen gjort noget slemt? Oth siger godt nok, at det er arbejdermasker, men mange kan i hvert fald ikke lide deres brune maske, det kan man se på den måde de bærer den. Som vogtere skal I under alle omstændigheder hele tiden holde øje med de brune masker. Det er lidt forvirrende, for Oth siger at de ikke må én ting, men Am giver dem lov til det alligevel. Du forsøger ikke at bryde dit hoved alt for meget med det, for du bliver forvirret af det og så rører vreden, din sygdom, på sig igen.

Bor fornemmer, der er noget galt, og vil stoppe med at lege, men Kub kommanderer Bor til at fortsætte deres leg, hvilket de gør. En tid senere beslutter Kub sig for, at de har lyst til saftevand. Da de kommer ud i stuen fra Bors værelse, ligger Lup på gulvet. Han reagerer ikke på noget. Bor rusker og trygler ham, men intet virker. Kub kigger bare til. Bor begynder at græde, mens han river i Lups arm. Han vil ikke høre på Kub, der påstår, Lup er død. Det banker på døren. Alt stivner i den lille stue. Det banker igen – denne gang bliver der også kaldt på Lup. Bor ligner et dyr, der er trængt op i en

Bor

krog. Kubs øjne begynder at gløde: "Bor, de vil have din far. Tag hans maske på". Bor kigger uforstående på sin ven. "Gør det nu. Det er din far, de vil have. Du bliver nødt at gøre det", presser Kub på. Tøvende rækker Bor ned efter Lups røde maske. Kub hjælper ham i sin iver. Da de får spændt den røde maske om Bors hoved, råbes der ude fra, og hoveddøren virker, som om den er ved at give efter. Bor i sin nye maske går ud og lukker op. Vogteren kigger et øjeblik forundret, så bliver Bor bedt om at følge med.

Efter Ki og din mor forlod jer, følte du dig meget ene. Far var ofte af sted på opgaver, og når det skete, helligede du dig din samling af patronhylstre. Pudsede og sorterede dem. Du kunne glemme alt om dig selv og blot fokusere på dine patronhylstre. Du fik ofte skældud af far, når han kom hjem igen for at have glemt skole, men han havde stadig nye patronhylstre med.

Du havde dog større lyst til at gå i skole, når du huskede det, dengang, for der begyndte du at gå i klasse med Kub. Han var ikke som de andre. Han var til at forstå, og han generede dig ikke. Han var

også god til at finde på lege, som I kunne lege. Oftest legede I, at han var førstevogter ligesom hans onkel, og du var vogter ligesom far. Så skød I masser af barbarer og idømte de brune masker straffe, som de skulle udføre. Nogle gange skulle du som vogter også udføre nogle mindre behagelige ting for førstevogteren, men det havde far jo også snakket om.

Efter den dag, hvor Kub fik dig til at tage din fars maske, snakkede I ikke meget sammen. Du havde nok at gøre med at passe din nye maske, og desuden kunne de andre vogtere ikke lide, at du besøgte Kub. Du var jo heller ikke et barn mere, nu hvor du havde fået en rigtig, rød maske. Der gik heller ikke mere end et par år, så blev Kub også vogter. Det var en underlig oplevelse, for pludselig begyndte alle at snakke om maskeskift, og en dag blev du slæbt med ned til doktoren, og hvor meget du end græd, så stak hun dig i armen. Resten af dagen følte du dig ikke helt ved dig selv. Alting svømmede ligesom. Om aftenen kom der en underlig mand, og pludselig smed alle deres masker. Din blev også taget af dig, og du skreg af rædsel, for du var sikker på, at nu skulle du smides ud til

Bor

barbarerne. Heldigvis var Roa der, og i sidste ende fik du også din maske tilbage igen. Nu var Kub også vogter, og eftersom I begge var det, så var der ikke rigtig nogen grund til at lege sammen mere.

Den er gal igen. Bor flygter fra hans seneste vredesudbrud. Det vældede bare op i ham. Han løber ind i barakken. Skabet må stå mål for efterdønningerne, men ikke Roas seddel. Der går dog ikke lang tid, før døren går op, og Roa kommer ind. Myndigt får hun sat Bor ned på sengen og hun sætter sig selv ved siden af. Hun kigger ham dybt i øjnene. Bors ansigt er stadig oprørt. Uden et ord mellem dem, lægger Bor sig ned i Roas skød. Med kroppen i fosterstilling falder Bor ned. Hans ansigt glattes og musklerne i hans krop slappes for en stund.

Dit liv som vogter var et helvede, indtil Roa begyndte at hjælpe dig. Hun gav dig din seddel, hun holdt øje med, at du ikke kom ud i problemer og hun trøstede dig, efter dine udbrud. Du kan godt lide at blive trøstet. Roas skød er rart. Så aer hun dig. Så forsvinder vreden, og du kan slappe af. I siger aldrig noget, men alligevel er det, som om hun forstår dig. Hun

rækker ud til dig, som ingen har gjort det før. Og så er Roa rar at tænke på, når man ligger alene om natten. Rigtig rar.

Du kan dog ikke lide, at Roa tilbringer meget tid sammen med Oth, førstevogteren. Du vil være sammen med Roa. I starten accepterede du, at førstevogteren bestemte, for det gjorde han jo også, da Kub og dig legede sammen, men du er begyndt at tænke over, hvorfor han skal det. Hvad nu hvis det var dig, der bestemte? Så skulle Roa tilbringe sin tid sammen med dig i stedet for. Du har fundet ud af, at til maskeskiftet kan man blive førstevogter.

Bors masker

- 12. generation: Ungdomsmaske
- 13. generation: Ungdomsmaske
/Vogter
- 14. generation: Vogter

Bor

Relationer

Nærmeste

Roa (vogter)

Din redning. Roa er ofte i dine tanker. Hun er den, der bestemmer, når førstevogteren ikke er der. Du kan allerbedst lide, når Roa ær dig. Hun siger, du er en god vogter. Du vil være meget mere sammen med Roa. Nogle gange har det bare været hende og dig på vagt. Andre gange har du ventet uden for hendes dør, indtil hun kom hjem. Roa får på samme tid dine tanker til at løbe meget mere klart og langt mere hulter til bulter.

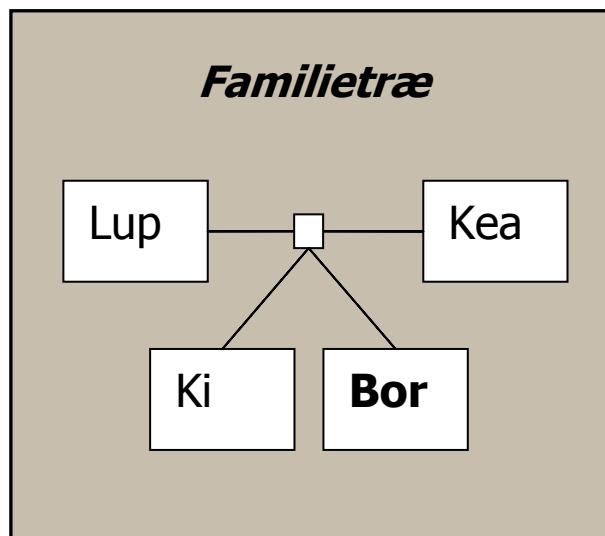
Lup (afdød, tidligere vogter)

Din far, der lærte dig, at det bedste man kan være, er vogter. At man altid skal gøre godt, og at hvis man hugger honningbøtten, så får man tæsk. Man kan tilmed få hevet masken af og blive smidt ud til barbarerne, hvis man ikke opfører sig ordentligt. Din far hjalp dig altid, og du er stolt af at bære hans maske. I den første tid efter han døde, savnede du ham meget, men det hjalp meget, at du lærte Roa at kende. Du gør dog stadig alt, hvad du kan, for at leve op til hans navn.

Ki (håndværker)

Din storesøster, der altid passede på dig. Hun er tre år ældre end dig. Hun skulle også have været vogter, men et eller andet gjorde, at far blev sur på hende, og så snakkede de ikke sammen mere. Det blev meget sværere at være i huset, efter hun flyttede. Far var altid så vred. Du har tænkt på, at hvis nu Ki blev vogter, så ville tingene måske blive bedre.

Familietræ

Venner og kollegaer

Oth (førstevogter)

Han bestemmer det hele. Du har stor respekt for Oth, for han generer dig ikke, og så kalder han dig en dygtig vogter. Du kan dog ikke lide, at han tilbringer så meget tid sammen med Roa. Det er dig,

Bor

der skal det. Men hvis nu du blev førstevogter, så skulle Roa tilbringe tid sammen med dig i stedet for.

Kub (vogter)

Din barndomskammerat. I legede altid vogtere sammen, og nu er I det. Der er dog ikke så meget at lege for mere, og du har også mere interessante ting at give dig til. Det kræver en masse at være vogter, så næsten al snak mellem jer handler om jeres arbejde.

Am (vogter)

Han går som oftest rundt og passer på alle de andre masker i stedet for at slå de farlige barbarer ihjel. Det er også fint, for du kan ikke lide at passe på de andre masker. Det ender altid med, at du bliver vred, hvis du skal gøre det. Am hænger ikke ud med jer andre særlig ofte, men du har set, at det er fordi han altid går ned til hende kunstnermasken. Så går de og holder i hånd og alt muligt. Ligesom Ki og ham Sti, som hun bor sammen med. Når du ser dem sammen, bliver dine tanker så forvirrede, men Roa er næsten altid med i dem.

Andre

Doktormasken

Hun er skrækkelig. Du er altid blevet hevet ned til hende i tide og utide, og du er lige skrækslagen hver gang. Hun giver dig piller, der smager grimt, lyser dig i øjnene, kigger strengt på dig og nogle gange stikker hun dig tilmed men en nål, der svier. Du hader lugten nede hos hende, og du vil gøre alt for at slippe for at skulle derned – eller i det mindste slippe ud så hurtigt som muligt. Du har mange gange grædt allerede på vej derned, for du kender ikke noget værre.

For tiden kommer doktoren ned i barakken hver dag med piller til dig, og det går kun, fordi Roa plejer at holde dig i hånden.

Lærermasken

Du er ikke helt sikker på, hvordan du skal forholde dig til lærermasken. I starten var den en hun, og du kunne faktisk godt lide at gå i skole, selvom de fleste andre børn ofte generede dig. Men lærermasken støttede dig. Indtil pludselig lærermasken var en anden person. Det var samtidig med, at Ki fik en rigtig maske. Og så støttede lærermasken dig ikke længere. Det var rart at slippe væk

Bor

fra det hele, da du tog din fars maske.

Kræmmermasken

Kræmmermasken er barbar, og dem plejer I at slå ihjel, men Oth siger, at det må I ikke, fordi han har en maske. Oth synes ikke om at han er i samfundet, og siger, at det er forkert, at han har en maske, men vismændene siger, at det skal han have, og de bestemmer over Oth. Du synes kræmmermasken er lidt uhyggelig.

Vogteren og maskeskiftet

Der er høj alarmstatus på dagen for maskeskiftet. Det betyder, at alle vogtere vil være kaldt på arbejde for at bevogte paladset og generelt holde gemytterne nede blandt folk.

Som vogter ved man, at folk er anspændte omkring maskeskiftet, og derfor er det nødvendigt med særlig striks politiarbejde denne dag.

Vogterne fungerer som en slags bodyguards for vismændene, og er garanter for borgenes sikkerhed, og for at reglerne bliver overholdt på dagen.

Vogterne har det sikkerhedsmæssige ansvar for afviklingen af borgersamlingen inden maskeskiftet. Der koordineres med førsteadministratoren, som har ansvaret for det praktiske omkring borgersamlingen, og sjælesørgeren, der har ansvaret for, at alle deltagere i maskeskiftet er psykisk stabile.

Bor

Om at spille karakteren Bor

Her er vores tanker om hvordan Bor oplever verden, og ideer til at spille karakteren.

Bor ser tingene anderledes end de fleste mennesker. Han er ikke dum, og kan sagtens føre normale samtaler om ting, som er tæt på hans forståelsessfære, for eksempel arbejdet som vogter, og hvad der er rigtigt og forkert i samfundet.

Han er god til at lære af sine erfaringer, og han forstår følgeslutninger som: græsset er vådt, ergo har det regnet. Han er glimrende til matematik og logik.

Bor kan bedst klare sin hverdag, hvis den er struktureret og overskuelig, og når han ved, hvad der forventes af ham. Han lærer bedst nye ting i små bidder.

Bors film knækker i sociale sammenhænge, når samtalen bliver ironisk eller abstrakt, det vil sige når der tales på andre samtaleplaner end det umiddelbare. Det skaber huller i

hans forståelse, og fører til voldsom vrede og konklusioner som "de laver grin med mig" eller "de holder mig udenfor".

Når Bor bliver vred og fysisk, er det fordi ordene ikke slår til mere. Så rusker han i folk i vrede og frustration, så pas på dine medspillere, hvis det bliver nødvendigt at ruske dem.